ΟΜΑΔΑ ΤΕΤΑΡΤΗ

Ο Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ

ΦΥΛΛΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (10΄)

→ **Να μπείτε στο ψηφιακό αρχείο και να διαβάσετε το σχετικό απόσπασμα για τον άγιο Σεραφείμ.**

- Να αξιοποιήσετε το κείμενο «Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ» και να παρουσιάσετε στους/-ις συμμαθητές/-τριες σας, τη στάση του Αγίου έναντι της Δημιουργίας.

Ο **Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ** γεννήθηκε το 1759 στο Κουρσκ της Ρωσίας, από εμπόρους γονείς. Στα δεκαεννέα του χρόνια πήγε στο δάσος του Σάρωφ, όπου ασκήτεψε μέχρι το τέλος της ζωής του.

Εκεί, έδωσε στα διάφορα μέρη του δάσους ονομασίες, όπως Ναζαρέτ, Βηθλεέμ, Ιερουσαλήμ, Όρος Θαβώρ, Γολγοθάς. Και την καλύβα του την ονόμασε Άγιον Όρος.

Σ' αυτή την γη ο Άγιος είχε άμεση επαφή με τα πλάσματα του Θεού, κάτι που του έδινε ιδιαίτερη χαρά. Οι φιλίες του με τα ζώα του δάσους γέμιζαν έκπληξη τους αδελφούς του, στο Σάρωφ, ιδιαίτερα όταν έβλεπαν κουνέλια, αλεπούδες, σαύρες, αρκούδες, ακόμα και λύκους να μαζεύονται γύρω στα μεσάνυχτα στην είσοδο της καλύβας του, περιμένοντάς τον να τελειώσει τις προσευχές του και να φανεί με τα καρβελάκια το ψωμί, για να τα ταΐσει.

[...] Η αρκούδα αυτή, εκτός από συντροφιά, προσέφερε μερικές φορές και βοήθεια στον Άγιο Σεραφείμ.

– Άκου δω, Μίσα, της είπε μία ημέρα που είχε επισκέπτες, οι οποίοι, ως συνήθως, έδειχναν φοβισμένοι στη θέα του θηρίου. Αντί να τρομάζεις τους ανθρώπους, δεν πηγαίνεις καλύτερα να μου φέρεις κάτι, να προσφέρω στους επισκέπτες μου;

Εκείνη υπάκουσε, χώθηκε στο δάσος και σε λίγο επέστρεψε περπατώντας όρθια στα πίσω πόδια. Στα μπροστινά κρατούσε μία κηρήθρα με μέλι!

(«Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ», *Η Ζωοφιλία των Αγίων και η Αγιοφιλία των Ζώων,* Σίμωνος Μοναχού, Εκδ. Άγιος Στέφανος, 2010, σ. 96-100)